

PERNÍTEVN / 15. 10. 21

NOVÁ INSCENACE VČD NA MALÉ SCÉNĚ SE PO VŠECH STRÁNKÁCH POVEDLA

Hutný vstup do sezony má jméno Bang

PARDUBICE – S pozoruhodnou razancí zahájilo o prvním říjnovém víkendu Východočeské divadlo novou sezonu.

Sázka na osvědčeného autora i mladý tým inscenátorů v čele s režisérkou Gabrielou Gabašovou vyšla dokonale. Na Malé scéně ve dvoře se hraje divadlo na výsost aktuální, mrazivé, nemilosrdně a přesně diagnostikující dobu, v níž žijeme. Tak tomu má být! Ale pozor, depresi při něm nepodlehnete, neboť žánr černé komedie vám pomůže nepříjemné pocity překonat.

Marius von Mayenburg je uznávaným dramatikem daleko za hranicemi svého rodného Německa. Jeho hry zaznamenaly četné úspěchy i v Česku včetně pardubického divadla, jeho groteskní *Živý obraz* je jistě ještě v paměti zdejšího publika. V *Bangovi* je autor snad ještě přímočařejší, vše pojmenovává naplno a nezastává se před ničím. A že zde těch šíleností nacházíme více než přehršel, ba co více, režisérka jde ve svém výkladu hry napsané v roce 2017 ještě o kousek dál, takže není třeba dlouho přemýšlet, koho má asi představit hlavní hrdina v oranžové paruce, poskakující jako orangutan. Ano, *Bang* je zdařilý divadelní kus o manipulaci, které se dopouští tyran již od svého prenatálního stadia. Předkládá se v něm

Na snímku z inscenace Jiří Hába a Štěpán Pospíšil.

Foto: PETR ŠEDIVÝ

obraz totálního ega, nesnášejícího odpor a kritiku. Metafory jsou průzračné a paralely zřejmé. Dosazujte si sami a přemýšlejte, jak je možné, že lidstvo stále opakuje stejné chyby.

Sílu textu zvýrazňují na praktické scéně Michala Spratka obětavé herecké výkony. Před představitelkami ženských postav (Veronika Malá, Jindra Janoušková a Eliška Jechová) lze obdivně smeknout, u pánů se k úžasu nad jejich bravurou může občas tu a tam přidat otázka, zda (možná díky režisérce, již se

ale snažím rozumět) přece jen trošinku nepřecházejí až do polohy nadměrně karikaturní. Nad výkonem Jiřího Háby se mi ale zastavoval dech, Štěpán Pospíšil předvedl zase něco zcela jiného, než na co jsme u něj zvyklí, a Alexandr Postler, ten je prostě svůj, stejně jako vždy spolehlivý Radek Žák.

Ačkoli nemám na jevišti rád video, tentokrát musím uznat, že jeho užití má smysl. Ono to do sebe opravdu všechno zapadá s děsivostí, jež se stala být samozřejmou. Hutná inscenace. *Bang!* (ro)